lehte lähbi, et ne billeti, kelle käen nemma ka weel olnes, middage ennamb ei massa; nink sinnule antas perrast wastsid billetid. Ent panne hästе tähhele: Sinno billete numbri ja wäljaandmisse-päiw, mes sinna sisse omma kirjotedu, peawa sul essierralde wäljakirjotedu ollema, ni et sa neid wõit Kreditkassale üllesanda, kui üts billet om so käest kaonu. Muido ei wõi sinna mitte wastset billetit sada. Eggaüts kirriko-oppetaja teep wist walmi melega omma kihhelkunna mehhile sedda hääd, et ta neid numbrid ja wäljaadmisse päiwa neide billetest ütte ramato sisse kirjotap, mes ei wõi ärrakauda nink kost temma ehk temma perrantulleja ärrakaunust billetist wõip tunnistust anda. Nidasamma tallitap wist egga oppetaja omma kihhelkunna rahwale billete sissewahhetamist ehk rendi ehk rahha taggasisamist.

7. Essierralikult sünnis waistelaste rahha, seni kui nemma täwweealisses sawa, ja tedda neile tarbis lääp, Kredit-kassa sisse rent-rendi päle anda. Sis om ta neile täwweste hoijetu nink saap neile ommal ajal kaswuga kätte. Tijate kül, kuis waistelaste perrandus saggede ärrahädüp. Rahha jääp, kes teed kelle petja wai mönne waise kätte, ke tedda wimate ei jõwwa wäljamassa, ja wõip ka koggokonna ladikust ärrakauda, sest et kohtomihhe ja mõisawallitseja saggede töine töise perran waeldawa. Hobbone, lehm, ehk lammas lääp wannas, löppep ärra ehk om ammo ärratappetu, kui lats sanu ülleskaswanus. Nõiwa omma mitmal wisil ärrakaonu. Kes wõttap wai jõwwap ka särast perrandust, mes ni kattuw om, allati hoita! Hä hoitja essi ehk kolep ärra, nink waiselatse hä jääp ja kaup kes teed kelle riisja kätte. Es seperrast parremb olle kui lats weel wäikene om, kik särast pärrandust sündsa hinna eest ärramüwwa, nink rahha Kreditkassa sisse anda, ke ei kole, — nink temma billetit koggokonna ladiko

panda? — Ent holelik essa, kel rahha om latsile perranduses jätta, teep kikeparrembaste kui ta neile, kunni ta weel ellun om, essi eggaüttele essierralde ütte Kreditkassa-billeti wahhetap ehk ostap nink tedda temma päle lassep kirjotada. Sis tijap ta kindmaste, et temma rahha, kui temma silma kinniläwa, laste sekka ni om ärrajaetu, kui temma hä söudminne ja tahtminne olli, nink et ta neile ka terwe jääb hoijetus.

8. Wimäte ütlep wahhest mönni: „Kui ma omma rahha olle Kreditkassa sisse andnu, nink mul om tükkis ajas paar rublat waja, sis om mo rahha sääl kinni ja ma ei wõi taast billetist mitte ütte rublat wõtta.“ — Tühhi murre, armas söbber! Kui sa omma billeti näüdat, sis ussup töine sulle ka üts paar rublat; ehk kui ta sinno muido ei ussu, sis wõit sa omma billeti tälle pandis anda.

Olleme nüüd kül ommast arwust sedda asja kigite selletanu. Kes wahhest weel ennambat selletust tahhap, se ostko hennele minnewa aastaja kalendrit, mes nüüd, kui ta ajastaig möda om, kül wije koppika eest wõip sada. Ent möistliko mihhe selletago sedda nörgule nink tötte mihhe kergemelelissile, et nemma uskwa. Ön eggaüttele, ke hääd nõuwo wastawõttap! Ta ei jä kahjo ei ka hää sisse, enge löwwap hääd. — Mu eest jägo aus luggeja kik se ajastaig Jummalaga!

J. H.

Ärge törrelke, ausa kirriko-oppetaja, wai mes Te ollete, ärge törrelke ni wäga meije marahwast, et nema sedda miñewa-aastatse kalendri oppust rahha kaswatamisest ei olle ni hästе tähhele pandnu, kui Teije arwate waja ollewat. Kiik ei olle Teije törralemist ärrateninu. Se wõip olla, et üts ja